

Miljöutskottet

De finska vattnen är INTE den gröna omställningens soptippar

INLEDNING

Remiss

De finska vattnen är INTE den gröna omställningens soptippar (MI 5/2025 rd): Ärendet har remitterats till utskottet.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- företrädare för initiativtagarna Anne Kärki
- företrädare för initiativtagarna Outi Lankia
- företrädare för initiativtagarna Sirpa Salmi
- företrädare för initiativtagarna Jooel Salo
- företrädare för initiativtagarna Raija Seppälä
- miljöråd Juhani Gustafsson, miljöministeriet
- miljöråd Saara Bäck, miljöministeriet
- lagstiftningsråd Erja Werdi, miljöministeriet
- specialforskare Jouni Lehtoranta, Finlands miljöcentral
- specialplanerare Jukka Mehtonen, Finlands miljöcentral
- professor Juha Karjalainen, Jyväskylän universitet
- direktör, verksamhetsområden och driftskontinuitet Helena Soimakallio, Teknologiindustrin rf.

Skriftligt yttrande har lämnats av

- Akkuteollisuus ry
- Gruvindustri rf.

Öppen utfrågning

Miljöutskottet ordnade en öppen utfrågning för riksdagsledamöter och massmedier och via webbsändning till allmänheten den 3 oktober 2025. Utskottet hörde då företrädare för initiativtagarna, miljöråden Juhani Gustafsson och Saara Bäck och lagstiftningsråd Erja Werdi från miljöministeriet.

Betänkande MiUB 2/2026 rd

MEDBORGARINITIATIVET

Enligt medborgarinitiativ MI 5/2025 rd släpar Finlands lagstiftning efter när det kommer till utsläpp av avloppsvatten från industrin inom den så kallade gröna omställningen, det vill säga från batterifabriker och metallmalmsgruvor, eftersom de har skadliga miljökonsekvenser och försämrar vattnens status. Enligt initiativet behövs det gränsvärden för sulfat och xantat. Det måste finnas separata gränsvärden för sulfathalten i inlandsvatten och i brackvatten. I initiativet föreslås det att statsrådets förordning om ämnen som är farliga och skadliga för vattenmiljön ska revideras. Enligt motiveringen har det noggrannare än tidigare har utretts vilka halter som är skadliga för olika vattenlevande organismer. Gränsvärdena för utsläpp av avloppsvatten ska vara bindande och förordningen ska förplikta dem som beviljar miljötillstånd att iaktta de fastställda gränsvärdena, står det i initiativet.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

I medborgarinitiativet föreslås det att lagberedning inleds för att rätta till lagstiftningen, som släpar efter när det kommer till utsläpp av avloppsvatten från projekt inom grön omställning. Utsläppen av avloppsvatten från batterifabriker och metallmalmsgruvor har skadliga miljökonsekvenser och försämrar vattenstatusen. Det föreslås särskilt att det införs gränsvärden för sulfater och xantater¹ i statsrådets förordning om ämnen som är farliga och skadliga för vattenmiljön (1022/2006). Utskottet påpekar att medborgarinitiativen ska gälla ärenden som kan regleras genom lag. Förslaget om att inleda lagberedning om hanteringen av avloppsvatten hör till området för lag. Till de delar som gäller statsrådets förordning innehåller medborgarinitiativet förslag som inte direkt kan anses höra till det området. Utskottet har dock granskat också dessa förslag utifrån att de uttrycker ett behov av att inleda lagberedning för att sammantaget se över lagstiftningens aktualitet oberoende av regleringsnivå.

I Finland införs nya projekt inom grön eller ren omställning som är nödvändiga för att omställningen inom industrin ska kunna genomföras på ett hållbart sätt. Projekten hänför sig ofta till produktion av råvaror som krävs för den elektrifiering som energiomställningen förutsätter samt till att minska det viktiga beroendet av råvaror med anledning av det geopolitiska läget. Utskottet anser att den oro som framförs i medborgarinitiativet gällande bevarandet av en god vattenstatus är aktuell och befogad. Utskottet betonar att omställningen bör genomföras på ett sätt som är hållbart för miljön och som inte äventyrar vattenstatusen.

Lagstiftningen om vattenvård

Vattenstatusen i Finland är allmänt taget rätt god. De officiella uppgifterna är emellertid relativt gamla, eftersom de i enlighet med vattenramdirektivet grundar sig på förvaltningsperioder om sex år. Enligt en bedömning av ytvattens ekologiska status från 2019 når 13 procent av sjöarnas areal och 32 procent av åarna och älvarna inte upp till god status. De största problemen är

1 Sulfater är salter av svavelsyra och de är vanligt förekommande i naturen (jordmånen, vatten, mineraler) och inom industrin i form av negativt laddade joner. Xantater är organiska svavelföreningar, alltså salter som främst används som uppsamlare inom gruvindustrin.

Betänkande MiUB 2/2026 rd

fortfarande övergödning och slamning. Inlandsvattens tillstånd har inte förändrats i någon betydande grad sedan 2013, men på vissa ställen har det skett en liten förbättring. I Finska viken har kustvattens tillstånd förbättrats men når fortfarande inte upp till god status. De finska sjöarnas, åarnas och älvarnas samt kustvattens kemiska status har inte förbättrats trots att halterna av de flesta ämnena motsvarar kvalitetsnormerna, det vill säga ligger under de fastställda koncentrationsgränserna. Den kemiska statusen har förblivit dålig, eftersom kvalitetsnormerna för några persistenta ämnen och ämnen som ansamlas i organismer överskrids i stor utsträckning. Utskottet noterar att ytvattens ekologiska och kemiska status inför den fjärde vattenförvaltningsperioden 2028—2033 bedöms och klassificeras 2024—2026. Bedömningen baserar sig i huvudsak på uppföljningsmaterialet för 2017—2023.

Regleringen av ämnen som är farliga och skadliga för vattenmiljön grundar sig i stor utsträckning på EU-direktiv, särskilt vattenramdirektivet, direktivet om miljökvalitetsnormer och direktivet om prioriterade ämnen². Dessa har genomförts nationellt genom lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen (1299/2004) och statsrådets förordningar om vattenvårdsförvaltningen (1040/2006) och om ämnen som är farliga och skadliga för vattenmiljön (1022/2006), som utfärdats med stöd av den. Av betydelse är också direktivet om industriutsläpp, där det hänvisas till vattenramdirektivet och iakttagandet av miljökvalitetsnormerna särskilt i tillståndsförfarandet för verksamheter. Enligt de senaste, ännu inte slutligt fastställda ändringarna av se s.k. vattendirektiven har sammanlagt sex ämnen strukits från listan i direktivet om miljökvalitetsnormer över prioriterade ämnen medan 25 nya ämnen, föreningar eller ämnesgrupper har lagts till. Inte heller de nya listorna över skadliga ämnen i direktivet om miljökvalitetsnormer innehåller sulfat eller xantater. Avsikten är att ändringarna i vattendirektiven³ offentliggörs i mars 2026.

Med stöd av vattenramdirektivet och den nationella lagstiftning som grundar sig på det har det fastställts miljökvalitetsnormer också för ytvatten utifrån nationella utgångspunkter (statsrådets förordning 1022/2006, punkt D i bilaga 1) och de beaktas vid fastställandet av vattnens ekologiska status. När halten av nationellt fastställda skadliga ämnen överskrider kvalitetsnormen kan vattnens ekologiska status på sin höjd klassificeras som tillfredsställande. I Finland har nationella miljökvalitetsnormer fastställts för femton skadliga ämnen.

Enligt miljöskyddslagen (527/2014) ska miljötillståndet vara förenat med villkor om utsläpp, såsom utsläppsgränsvärden för bland annat ämnen, om ämnena kan orsaka en i miljöskyddslagen avsedd förorening av vattendrag eller om miljökvalitetsnormen för ett ämne överskrids eller riskerar att överskridas. Utsläppsgränserna för tillståndspliktig verksamhet baserar sig i första hand på bästa tillgängliga teknik och i fråga om så kallade direktivanläggningar (miljöskyddslagen, tabell 1 i bilaga 1) särskilt på referensdokumenten för bästa tillgängliga teknik

2 Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område samt preciserande och anknytande direktiv, dvs. Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/118/EG om skydd för grundvatten mot föroreningar och försämring, ändrat genom kommissionens direktiv 2014/80/EU, Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/105/EG om miljökvalitetsnormer inom vattenpolitikens område, ändrat genom direktiv 2013/39/EU, och Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU om industriutsläpp och utsläpp från djuruppfödning, ändrat genom direktiv (EU) 2024/1785.

3 2022/0344 (COD), den 8 oktober 2025, dokument 13706/25.

Betänkande MiUB 2/2026 rd

(BREF) och de slutsatser om bästa tillgängliga teknik (BAT) som ingår i dem. När utsläppsgränsvärden fastställs i miljötillståndsförfarandet ska det utredas om det i BAT-slutsatserna för industrisektorn har fastställts utsläppsnivåer för ämnen som förorenar vattendrag och i sådana fall ska de värdena tillämpas.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1244 om rapportering av miljöuppgifter från industrianläggningar och inrättande av en portal för industriutsläpp och om upphävande av förordning (EG) nr 166/2006 trädde i kraft den 22 maj 2024. Kommissionen har befogenhet att ändra bilaga II till förordningen och har nu föreslagit att sulfat läggs till förteckningen över ämnen som ska rapporteras. Övervakningen av sulfat kommer därmed sannolikt att effektiviseras, vilket ger bättre uppföljningsdata. Förordningen tillämpas från och med den 1 januari 2028, och enligt förslaget ska redan uppgifterna för 2027 rapporteras i enlighet med den nya förordningen.

Väsentligt i Finland är att det i enlighet med miljöskyddslagen från fall till fall prövas om tillståndsvillkoren för verksamheten uppfylls och vilka villkor tillståndet ska omfatta. Vid prövningen tillämpas de bestämmelser i lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen som gäller mål för vattnens status och krav på icke-försämring. Även om det inte finns några bestämmelser på förordningsnivå om sulfater finns det i praktiken tillräckligt effektiva metoder för sulfatborttagning, och det är möjligt att i tillståndsvillkoren kräva att de används inom ramen för de gällande bestämmelserna. På motsvarande sätt kan man hindra xantater från att hamna i naturliga vatten genom att i miljötillståndet kräva att nedbrytningen av xantater säkerställs till exempelvis genom tillräckliga metoder för vattenhantering så att den uppehållstid som behövs uppnås, särskilt under kalla förhållanden som gör nedbrytningen långsammare.

Förslagen som gäller fastställande av miljökvalitetsnormer

Enligt 12 § i statsrådets förordning om ämnen som är farliga och skadliga för vattenmiljön (1022/2006) ska Finlands miljöcentral åtminstone vart sjätte år göra upp en plan för att ur förteckningen över ämnen stryka ett ämne som nämns i punkt D i bilaga 1 eller för att föra in ett nytt ämne i förteckningen. I planen ska dessutom anges behövliga miljökvalitetsnormer samt åtgärder för att begränsa utsläpp och läckage. Finlands miljöcentral föreslog i sin senaste plan från 2023 att flera nya ämnen ska föras in nationellt i förteckningen över skadliga ämnen. Ett av dem är sulfat. De föreslagna miljökvalitetsnormerna för sulfat gäller insjöar och vattendrag, men miljöcentralen har framfört att förslaget kommer att kompletteras bland annat i fråga om brackvatten.

I och med att nya studier har färdigställts finns det mer ingående forskningsdata än tidigare om hur sulfat påverkar insjö- och brackvattenmiljöer. Enligt en undersökning vid Jyväskylä universitet finns det arter i vattennaturen som är känsliga för förhöjda sulfathalter. Både Jyväskylä universitet och Finlands miljöcentral har vid sakkunnigutfrågningen ansett det motiverat och aktuellt att utifrån gränsvärden utfärda anvisningar för sulfathalten i vattenförekomster som belastas av avloppsvatten och samtidigt styra de tillåtna halterna av sulfathaltigt avloppsvatten.⁴

I sin plan konstaterar miljöcentralen dessutom att det snabbt behövs forskningsrön om xantaternas miljökonsekvenser i de nordliga förhållandena. Därför bör man i fråga om xantater genomföra en miljökartläggning som omfattar gruvindustrin, metallförädlingen och eventuell

Betänkande MiUB 2/2026 rd

annan industri som använder xantater. Vid kartläggningen bör man utreda xantathalterna i avloppsvatten samt i belastade vattendrag och i jämförbara områden. Mest brådskande är det att utveckla en analysmetod som håller hög kvalitet och har en tillräckligt låg kvantifieringsgräns.

Utveckling av regleringen

Som det konstateras ovan är det centrala i Finlands nationella lagstiftning den prövning av miljötillstånd från fall till fall som baserar sig på miljöskyddslagen samt statsrådets förordning om ämnen som är farliga och skadliga för vattenmiljön (1022/2006). I den senaste ändringen av vattendirektiven ingår inga gränsvärden för sulfat eller xantater. Av sakkunnigutfrågningen framgick att det finns knappt med information om olika EU-länders miljökvalitetsnormer och andra gränsvärden för sulfat, men det verkar som att gränsvärden för sulfat inte har fastställts i någon stor utsträckning. Miljökvalitetsnormer som gäller sulfat har åtminstone inte införts i lagstiftningen i Sverige. Forskare vid Stockholms universitet har emellertid bedömt huruvida miljökvalitetsnormerna för svenska ytvatten eventuellt kan fastställas utifrån ett årligt medeltal. EU-kommissionen genomför en omfattande enkät till industribranschen under 2026, varefter EU bedömer behovet av gränsvärden eller andra anvisningar för sulfat.

Användningen av xantater regleras inte heller på EU-nivå. Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa) har begärt, och utvärderar för närvarande, ytterligare information om xantater av de aktörer som omfattas av kemikalieförordningen (Reach) för att de krav som ställs på uppgifter om ämnen ska uppfyllas. Enligt uppgifter från Europeiska miljöbyrån har inget EU-land i enlighet med vattenramdirektivet nationellt föreskrivit att xantater är skadliga ämnen, och därför har det inte fastställts nationella miljökvalitetsnormer för dem. Europeiska kemikaliemyndighetens kemikaliedatabas innehåller PNEC-värden för xantater som beskriver koncentrationer som inte är skadliga, men det finns brister i värdenas kvalitet och dataunderlag. Miljökvalitetsnormer förutsätter tillförlitliga och högklassiga ekotoxicitetstester. Finlands miljöcentral har inte för avsikt att föreslå att miljöministeriet fogar xantater till tabell D i bilaga 1 till statsrådets förordning 1022/2006. Utskottet anser att det i detta skede är för tidigt att ta in xantater i förteckningen över nationellt skadliga ämnen och föreskriva om gränsvärden för dem. En sådan bedömning är aktuell först när beredningen framskrider på EU-nivå. Utskottet anser dock att det är viktigt att snabbt främja forskning och utveckling som bidrar till att utreda xantaternas skadlighet. (*Utskottets förslag till uttalande 2*)

Utskottet påpekar vidare att kraven på att projektens konsekvenser för vattendragen bedöms tillräckligt tillförlitligt i tillståndsprocessen har ökat efter att EU-domstolen slagit fast att miljömålen för vattenvården är rättsligt bindande. För bedömningen av nya projekt behövs olika metoder för förstudier, men i nuläget finns det inga gemensamt överenskomna kvalitetskriterier

4 Färskastudier: Hu, X. (2025) Sulphate sensitivity of boreal freshwater and coastal Baltic Sea biota. JYU Dissertations 977. <https://urn.fi/URN:ISBN:978-952-86-0984-1>. J. Karjalainen, Hu, X., Mäkinen, M., Karjalainen, A., Järvisjö, J., Järvenpää, K. & Leppänen, M. (2023). Sulfate sensitivity of aquatic organism in soft freshwaters explored by toxicity tests and species sensitivity distribution. *Ecotoxicology and Environmental Safety* 258: 114984. DOI: 10.1016/j.ecoenv.2023.11498. Mehtonen, J., Siimes, K., Leppänen, M., Junttila, V., Äystö, L., Vähä, E., Karjalainen, J., Hu, X., Österholm P. & Nystrand. M. (2023). Skadliga ämnen i ytvatten. Förslag till ändringar i förordningen om ämnen som är farliga för vattenmiljön. Finlands miljöcentrals rapporter 28/2023 (på finska, svenskt sammandrag).

Betänkande MiUB 2/2026 rd

eller förfaranden. Det finns behov av tydliga kriterier för förstudier och övervakningen av skyldigheterna för att den administrativa processen ska vara smidig och för att genomblickbarheten ska öka och miljökonsekvenserna minimeras. Dessa metoder har utretts bland annat i slutrapporten till projektet Vesimallit⁵.

Slutsatser

Utskottet anser att de senaste forskningsrönen visar att sulfaternas inverkan på vattenlevande organismer är större än vad man tidigare beräknat. Väsentligt är förutom ämnets skadlighet dess halt i det mottagande vattendraget, det vill säga hur ämnet sprids och späds ut när det hamnar i vattnet. En stor del av sulfatutsläppen orsakar diffus belastning, men med tanke på skadligheten för vattenlevande organismer är det viktigt att genom tillståndsvillkoren säkerställa att också punktbelastningen begränsas tillräckligt eller att utsläppen späds ut i vattenförekomsten så att förbjudna skadliga effekter inte uppstår. Man känner väl till vilka konsekvenser såväl diffus belastning som punktbelastning har för vattendragen i och med de statligt finansierade uppföljningar som görs och den övervakning som genomförs utifrån tillståndsvillkoren. En betydande del av den diffusa belastning som sulfat orsakar härstammar särskilt från åkerodling på sura sulfatjordar och från skog som växer på mineraljordar. Utspädning av sulfatbelastningen genom blandning och spridning av sulfat är centrala faktorer som avgör vilken skada belastningen orsakar i vattendrag och kustområden. I fråga om sulfatbelastning är det viktigt att beakta de små vattenvolymer i sjöar och vattendrag.

Punktbelastningen inom industrin har redan länge omfattats av tillstånd och tillsyn. Enligt miljölagstiftningen baserar sig utsläppsgränsvärdena för tillstånd på bästa tillgängliga teknik (BAT) och de bindande miljömål för vattenvården som tillämpas vid tillståndsprövningen. Miljötillstånden bestämmer också från fall till fall gränsvärdena för belastning och kontrollskyldigheterna så att miljökvalitetsnormerna för det mottagande vattendraget inte överskrids eller vattnets tillstånd inte försämras på något annat sätt. Tillståndsförpliktelserna baserar sig alltid på en heltäckande konsekvensbedömning.

Utskottet anser det vara väsentligt att vattenvårdsmålet säkerställs oberoende av regleringsmetod. Det är viktigt att bedöma hur det nationella systemet som baserar sig på tillståndsprövning från fall till fall fungerar och behöver utvecklas i förhållande till fastställandet av förpliktande allmänna kvalitetsnormer. En sådan bedömning förutsätter omsorgsfull förtrogenhet och beredning. Det är också viktigt att beakta EU-lagstiftningen och lösningarna i andra länder till den del förhållandena är så lika att en jämförelse är relevant. I de nationella planerna ska det i första hand säkerställas att regleringen harmoniseras med EU-regleringen och de ändringar som görs i den.

Nuvarande tillståndspraxis omfattar redan strikta gränser för sulfat när nya projekt inleds. De värden som ställts som tillståndsvillkor exempelvis för batterifabriker är i praktiken nära de miljökvalitetsnormer som föreslås i de senaste studierna. Även om lagstiftningen inte ändras påverkar den nya informationen tillståndsvillkoren i samband med tillståndsmyndighetens

5 Kriterier ger klarhet för modelleringsprocessen i miljökonsekvensbeskrivningar. Publikationsserie för statsrådets utrednings- och forskningsverksamhet 2022:13 (på finska, svenskt sammandrag).

Betänkande MiUB 2/2026 rd

prövning. Denna utveckling är också flexibel, eftersom den information som tillämpas i tillståndprocesserna alltid är aktuell och förbättras i takt med nya forskningsrön. Xantathalterna kontrolleras också genom tillståndsvillkor. För att förebygga risker har tillståndsmyndigheten bland annat ställt särskilda tillståndsvillkor som gäller till exempel fördröjningsbassänger, återvinning av avloppsvatten, låga pH-värden och särskild övervakning. Resultaten av övervakningen av gruvor stöder denna praxis, eftersom xantatrestererna är mycket små och avsaknaden av ett gränsvärde inte har haft några miljökonsekvenser.

Tillståndssystemet, som baserar sig på prövning från fall till fall, har en lång tradition i vår lagstiftning. Systemet har på grund av sin flexibilitet också kritiserats för att det är svårförutsägbart och kan leda till tillståndsvillkor som avviker från varandra. Systemet har dock gjort det möjligt att flexibelt beakta ny information och att exempelvis olika problemsituationer som gällt sulfat och xantater har kunnat åtgärdas med framförhållning. Tillståndsmyndigheten kan redan med stöd av den gällande lagstiftningen också vägra tillstånd, om de skadliga effekterna inte kan hanteras i tillräcklig utsträckning. En övergång till ett förpliktande system som baserar sig på ett specifikt gränsvärde skulle innebära att man frångår den nuvarande tillståndsprövningen från fall till fall. Ett fast gränsvärde kan å ena sidan vara onödigt strikt och tvingande i förhållande till den miljönytta som uppnås eller å andra sidan otillräckligt för att skydda särskilt känsliga objekt.

Det finns omfattande planer på batterifabriker och gruvindustri i Finland, och därmed kan belastningen av avloppsvatten som innehåller både sulfat och xantater öka i framtiden, samtidigt som belastningen från flera anläggningar också kumuleras. De senaste forskningsrönen visar att sulfat har större effekter på vattenlevande organismer än vad man tidigare beräknat. Det behövs mer information om xantaternas miljökonsekvenser särskilt i nordliga förhållanden. Framför allt behövs en tillförlitlig analysmetod. Den vetenskapliga forskningens utveckling kan beaktas i systemet med miljötillstånd, som baserar sig på tillståndsprövning från fall till fall, och därför är utfärdandet av miljökvalitetsnormer inte en lösning när det gäller oron som gäller bevarandet av en god vattenstatus när belastningen eventuellt ökar. Utskottet betonar att det är nödvändigt att noggrant följa situationen och, om det behövs för att trygga en god vattenstatus, bedöma behoven av ändringar i lagstiftningen med beaktande av utvecklingen av EU-lagstiftningen och de nationella särdrag som beror på våra kalla nordliga förhållanden. Genom att utveckla teknikerna för kalkutfällning och membranfiltrering är det möjligt att fånga upp sulfat. Metoderna är delvis mycket dyra, krävande att genomföra eller baserar sig på användning av kemikalier, men användningen av dem kan motiveras om den miljönytta som fås är betydande.

Av sakkunnigutfrågningen framgick det att miljöministeriet våren 2026 inleder ett nationellt lagstiftningsprojekt när ändringarna i vattendirektiven, som träder i kraft senare på våren, har offentliggjorts. Avsikten är att bedöma både bestämmelserna på lagnivå och ändringsbehoven i statsrådets ovan nämnda förordning. Samtidigt utvärderas också Finlands miljöcentrals förslag beträffande sulfater. Miljöcentralen håller på att komplettera förslaget. Utskottet anser det vara viktigt att miljöministeriet när det bereder genomförandet av ändringarna i vattendirektiven samtidigt bedömer hur de fungerar för att säkerställa att de uppställda målen för vattenstatusen tryggas i enlighet med lagstiftningen även om antalet projekt som genererar utsläpp av sulfater och xantater. *(Utskottets förslag till uttalande 1)*

Betänkande MiUB 2/2026 rd

FÖRSLAG TILL BESLUT

Miljöutskottets förslag till beslut:

Riksdagen förkastar förslaget i medborgarinitiativ MI 5/2025 rd om att lagberedning ska inledas.

Riksdagen godkänner två uttalanden. (Utskottets förslag till uttalanden)

Utskottets förslag till uttalanden

1. Riksdagen förutsätter att miljöministeriet när det bereder genomförandet av ändringarna i vattendirektiven samtidigt bedömer hur de fungerar för att säkerställa att de uppställda målen för vattenstatusen tryggas i enlighet med lagstiftningen även om antalet projekt som genererar utsläpp av sulfater och xantater ökar.

2. Riksdagen förutsätter att forskning och utveckling som bidrar till att utreda xantaternas skadlighet främjas.

Helsingfors 11.2.2026

I den avgörande behandlingen deltog

ordförande Jenni Pitko gröna
vice ordförande Pinja Perholehto sd
medlem Noora Fagerström saml
medlem Eveliina Heinäluoma sd
medlem Petri Huru saf
medlem Christoffer Ingo sv
medlem Vesa Kallio cent
medlem Mai Kivelä vänst
medlem Hanna Kosonen cent
medlem Johan Kvarnström sd
medlem Jorma Piisinen saf
medlem Merja Rasinkangas saf
medlem Tere Sammallahti saml
medlem Sara Seppänen saf
medlem Saara-Sofia Sirén saml.

Sekreterare var

utskottsråd Marja Ekroos.